

Całka Riemanna na $\mathbb{R}^n$ ①

Fakt $f: [a, b] \times [c, d] \rightarrow \mathbb{R}$ - funkcja ciągła ($f(x, y) \in \mathbb{R}$)

Wówczas $\int_c^d dy \left(\int_a^b dx f(x, y) \right) = \int_a^b dx \int_c^d dy f(x, y)$

↑ całka z parametrem y ↑ całka z parametrem x

Powód: Niech $c \leq \eta \leq d$: $F_1(\eta) = \int_c^\eta dy \int_a^b dx f(x, y)$

$$\frac{d}{d\eta} F_1(\eta) = \int_a^b dx f(x, \eta)$$

Rozważmy teraz funkcję $F_2(\eta) = \int_a^b dx \int_c^\eta dy f(x, y)$

↑ całka z par. η

$$\frac{d}{d\eta} F_2(\eta) = \frac{d}{d\eta} \int_a^b dx \int_c^\eta dy f(x, y) =$$

$$= \int_a^b dx \frac{d}{d\eta} \int_c^\eta dy f(x, y) = \int_a^b dx f(x, \eta)$$

Czyli $(F_1 - F_2)'(\eta) = 0$. Ponadto $F_1(c) = F_2(c) = 0$

a stąd $F_1(\eta) = F_2(\eta)$ dla $\eta \in [c, d]$

Innymi słowy $\int_c^d dy \int_a^b dx f(x, y) = \int_a^b dx \int_c^d dy f(x, y)$

Na najbliższych kilku wykładach rozwinemy teorię całki w n wymiarach. W teorii tej uolowodnimy, że

$$\iint_{[a, b] \times [c, d]} f(x, y) dx dy = \int_a^b dx \int_c^d dy f(x, y) =$$

$$= \int_c^d dy \int_a^b dx f(x, y) \quad \text{- twierdzenie Fubini'ego.}$$

Definicja Zbiór $D \subset \mathbb{R}^n$ postaci (2)

$D = [a_1, b_1] \times [a_2, b_2] \times \dots \times [a_n, b_n]$ nazywamy przedziałem domkniętym w $\mathbb{R}^n$

Niech $\pi_1 = (P_{11}, \dots, P_{1n_1})$ będzie podziałem odcinka $[a_1, b_1]$: $P_{11} = [a_1, t_1]$, $P_{12} = [t_1, t_2]$, ..., $P_{1n_1} = [t_{n_1-1}, b_1]$
 $a = t_0 < t_1 < \dots < t_{n_1-1} < t_{n_1} = b$

Podobnie, niech dla $l \in \{1, \dots, n\}$ dany będzie podział π_l odcinka $[a_l, b_l]$.

$\pi_l = (P_{l1}, \dots, P_{ln_l})$.

Podziały $\pi_1, \dots, \pi_n$ definiują podział π odcinka $D = [a_1, b_1] \times \dots \times [a_n, b_n]$ który składa się z odcinków zawartych w D , będących postaci

$P_{1k_1} \times P_{2k_2} \times \dots \times P_{nk_n}$ gdzie

$1 \leq k_1 \leq n_1$, $1 \leq k_2 \leq n_2$, ..., $1 \leq k_n \leq n_n$.

π oznacza będziemy symbolem $\pi_1 \times \pi_2 \times \dots \times \pi_n$ zbiór wszystkich podziałów

π odcinka D oznacza będziemy $\Pi(D)$

Jeśli $\pi = \pi_1 \times \dots \times \pi_n$ $\pi' = \pi'_1 \times \dots \times \pi'_n$ to

mówimy, że π jest drobniejszy niż π' jeśli dla $l \in \{1, \dots, n\}$ π_l jest drobniejszy niż π'_l .

Miara przedziału $D = [a_1, b_1] \times \dots \times [a_n, b_n]$ mierzony ③

$$\text{liczby } m(D) = \prod_{i=1}^n (b_i - a_i)$$

Zauważmy, że jeżeli $\pi = \{D_k : 1 \leq k \leq l\}$ jest podziałem przedziału D , to $m(D) = \sum_{k=1}^l m(D_k)$

Dla ograniczonej funkcji $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ i podziału $\pi = \{D_k : 1 \leq k \leq l\}$ definiujemy sumę górną i sumę dolną

$$\bar{S}(\pi, f) = \sum_{k=1}^l m(D_k) \cdot \sup_{D_k} f$$

$$\underline{S}(\pi, f) = \sum_{k=1}^l m(D_k) \cdot \inf_{D_k} f$$

Zauważmy, że $\underline{S}(f, \pi) \leq \bar{S}(f, \pi)$

Lemat: Przypuścimy, że π' jest drobniejszy od π

Wówczas $\underline{S}(f, \pi) \leq \underline{S}(f, \pi')$ i $\bar{S}(f, \pi') \leq \bar{S}(f, \pi)$

Dowód dla $\underline{S}$: Każdą odciętą $S \in \pi$ składowe się z kilku odciętek $S'_1, \dots, S'_a \in \pi'$ oraz

$$m(S) = m(S'_1) + \dots + m(S'_a) \quad \text{Skoro}$$

$$\inf_S f \leq \inf_{S'_\alpha} f \quad 1 \leq \alpha \leq a \quad \text{to}$$

$$m(S'_1) \inf_{S'_1} f + \dots + m(S'_a) \inf_{S'_a} f \geq m(S) \inf_S f$$

$$(m(S'_1) + \dots + m(S'_a)) \inf_S f = m(S) \inf_S f$$

Zatem $\underline{S}(f, \pi') \geq \underline{S}(f, \pi)$

Wniosek: Dla każdej pary π_1, π_2 podziałów D spełniona jest nierówność $\underline{S}(f, \pi_1) \leq \bar{S}(f, \pi_2)$

Niech π_3 będzie podziałem drobniejszym od π_1 i π_2 . Wtedy $\underline{S}(f, \pi_1) \leq \underline{S}(f, \pi_3) \leq \bar{S}(f, \pi_3) \leq \bar{S}(f, \pi_2)$ $\square$

Definicje

Mówimy, że $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ jest całkowalna na D jeśli f jest ograniczona oraz $\sup_{\pi \in \Pi(D)} \underline{S}(f, \pi) = \inf_{\pi \in \Pi(D)} \bar{S}(f, \pi)$. Wspólną wartość tych wyrażen oznaczamy symbolem $\int_D f$ i nazywamy całką z funkcji f po zbiorze D .

Dość jest $\int_D f$ ograniczony

Twierdzenie 1 Funkcja $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ jest całkowalna na D jeśli dla każdego $\epsilon > 0$ istnieje podzbiór π oduńka D taki, że $\bar{S}(f, \pi) - \underline{S}(f, \pi) < \epsilon$

Dowód: Taki sam jak dla całki w wymiarze $n=1$.

Korzystając z Tw 1 łatwo wykazać

- Twierdzenie 2**
- ① Funkcja stała $D \ni x \mapsto f(x) = c$ jest całkowalna oraz $\int_D f = c \cdot m(D)$
  - ② Jeśli $f, g: D \rightarrow \mathbb{R}$ są całkowalne
    - (a) oraz $f \leq g$ to $\int_D f \leq \int_D g$
    - (b) oraz $c \in \mathbb{R}$ to cf - całk. i $\int_D cf = c \cdot \int_D f$
    - (c) to $f+g$ jest całkowalna oraz $\int_D (f+g) = \int_D f + \int_D g$

Udowodnimy (2).

(5)

Niech π_f będzie podziałem D t. z c

$$\int_D f \leq \underline{S}(f, \pi_f) + \epsilon.$$

Podobnie wybieramy π_g .
Niech π będzie drobniejszy niż π_f i π_g .

Zauważmy, że dla $x \in D_k$, gdzie $D_k \in \pi$ mamy $f(x) + g(x) \leq \sup_{D_k} f + \sup_{D_k} g$ a więc

$$\sup_{D_k} (f+g) \leq \sup_{D_k} f + \sup_{D_k} g$$

$$\text{Podobnie } \inf_{D_k} (f+g) \geq \inf_{D_k} f + \inf_{D_k} g$$

Zatem

$$\bar{S}(f+g, \pi) = \sum m(D_k) \sup_{D_k} (f+g) \leq \sum_k m(D_k) \sup_{D_k} f + \sum_k m(D_k) \sup_{D_k} g$$

$$\sum_k m(D_k) \sup_{D_k} g = \bar{S}(g, \pi) \leq \bar{S}(g, \pi_g) \leq \underline{S}(f, \pi_f) + \bar{S}(g, \pi_g)$$

$$\leq \underline{S}(f, \pi_f) + \underline{S}(g, \pi_g) + 2\epsilon \leq \underline{S}(f, \pi) + \underline{S}(g, \pi) + 2\epsilon \leq$$

$$\underline{S}(f+g, \pi) + 2\epsilon. \text{ czyli } f+g \text{ - całkowalno.}$$

$$\text{Ponadto } \bar{S}(f+g, \pi) \leq \bar{S}(f, \pi_f) + \bar{S}(g, \pi_g) \leq \int_D f + \int_D g + 2\epsilon$$

$$\text{a więc } \int_D f+g \leq \int_D f + \int_D g + 2\epsilon \text{ Podobnie}$$

Możemy przejść z epsilon do zera!!!

$$\int_D -f - g \leq \int_D -f + \int_D -g = -(\int_D f + \int_D g) \Rightarrow \int_D f + \int_D g \leq \int_D f+g$$

Mówimy, że $A \subset \mathbb{R}$ jest miary zero (lub ma miarę zero) jeśli dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieje odciuki $\{D_k : k \in \mathbb{N}\}$ t. że

$$A \subset \bigcup_{k=1}^{\infty} D_k \quad \text{oraz} \quad \sum_{k=1}^{\infty} m(D_k) \leq \varepsilon$$

Przykład Zbiór liczb wymiernych między 0 a 1 jest miary zero.

Dowód: Liczby wymierne można ustawić w ciąg (policzmy!).
 Niech D_k będzie odciukiem dt. $\frac{\varepsilon}{2^k}$ który zawiera x_k . Wówczas

$$\{x_1, x_2, x_3, \dots, x_k, \dots\} \subset \bigcup_{k=1}^{\infty} D_k \quad \text{oraz}$$

$$\sum_{k=1}^{\infty} m(D_k) = \sum_{k=1}^{\infty} \frac{\varepsilon}{2^k} = \varepsilon$$

Ogólniej, zachodzi następujące twierdzenie.

Twierdzenie 3 Jeśli $A = A_1 \cup A_2 \cup A_3 \cup \dots$

oraz każdy A_i jest miary zero to A jest miary zero.

Dowód Niech $\varepsilon > 0$. Skoro A_i jest miary zero to istnieje pokrycie A_i odciukami:

$$\{D_{ji} : i \in \mathbb{N}\} \quad \text{t. że} \quad \sum_{j=1}^{\infty} m(D_{ji}) \leq \frac{\varepsilon}{2^i}$$

Zatem $\{D_{ji} : j, i \in \mathbb{N}\}$ jest ciągiem odciuków t. że $A \subset \bigcup_{j,i} D_{ji}$ oraz

$$\sum_{j,i} m(D_{ji}) = \sum_{i=1}^{\infty} \sum_{j=1}^{\infty} m(D_{ji}) \leq \sum_{i=1}^{\infty} \frac{\varepsilon}{2^i} = \varepsilon \quad \square$$

Mówimy, że zbiór $A \subset \mathbb{R}^n$ ma zerowy objętość $\textcircled{7}$ jeśli dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieje skończona pokrycia A otwartymi $\{D_1, \dots, D_n\}$ t. że $m(D_1) + \dots + m(D_n) < \varepsilon$.

Zbiór zerowej objętości ma zerowy miarę.
Twierdzenie odwrotne nie jest prawdziwe.

Zauważmy, że zbiór wartości $K \subset \mathbb{R}^n$ ma zerową objętość zero.

Kreujemy: Niech $\varepsilon > 0$ i niech $\{D_1, D_2, D_3, \dots\}$ będzie pokryciem $K: \sum m(D_k) < \varepsilon$.
Tw K -zwarty $\Leftrightarrow$ z każdego pokrycia J_w można wybrać podpokrycie skończone.

Czyli istnieje $N: K \subseteq D_1 \cup \dots \cup D_N$.
"jako jest że $m(D_1) + \dots + m(D_N) < \varepsilon$.

Udowodnimy proste wyznaczenie (ogólniejsze) twierdzenia.

Stwierdzenie: jeśli $K \subset \mathbb{R}^n$ spełnia warunki:
"Dla dowolnego pokrycia K zbiorami otwartymi $\{O_i\}_{i \in I}$ istnieje podpokrycie skończone zbioru K ."
to K jest zwarty.

Dowód

Przyjmijmy, że $(k_n)_{n \in \mathbb{N}} \subset K$ jest ciągiem elementów zbioru K z którego nie można wybrać podciągu zbieżnego.

① $(k_n)_{n \in \mathbb{N}}$ musi zawierać nieskończenie wiele różnych elementów.

② jeśli $x \in K$ spełnia dla każdego ε , $K(x, \varepsilon)$ zawiera element $\{k_n : n \in \mathbb{N}\}$ miotający x to $(k_n)_{n \in \mathbb{N}}$ zawiera podciąg zbieżny do x .

Zatem, dla $x \in K$ istnieje $\varepsilon_x > 0$ t. że

$B(x, \varepsilon_x) \cap \{k_n : n \in \mathbb{N}\}$ jest co najwyżej 1-elementowy

③ Zamierzamy, że $\{B(x, \varepsilon_x) : x \in K\}$ jest pokryciem K z którego nie można wybrać podciągu skończonego - sprzeczność.